

de bred tilslutning fra partierne til det sted, der skulle flyttes ud til.

Så spørger hr. Ole Vagn Christensen, om der er uoverstigelige barrierer. Jeg har faktisk prøvet at se en lille smule på, hvor stor en procentdel af personalet vi kunne bibeholde. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at jo længere væk, vi kommer fra København, jo lavere bliver tallet. Så der er jo hele tiden en vurdering af, hvordan vi skal håndtere det. Kan vi holde til, at der falder X antal procent medarbejdere ud af systemet, så vi skal til at ansætte nye, og går det ud over sikkerheden? Det er jo hele tiden den vurdering, vi er nødt til at koble til det regionalpolitiske. Det er en kobling mellem de to ting.

Jeg vil sige til hr. Ole Vagn Christensen, at hvis jeg fremhæver, at der er et område, der har behov for det, hvis jeg her i dag under denne debat begynder at skyde en eller to eller tre kommuner ud, så er festen startet. Nu må spørgeren have tålmodighed, indtil beslutningen bliver truffet.

Jeg er godt klar over, at der på baggrund af den selvfølgelig kommer en kritik. Det er der nok ikke noget at gøre noget ved. Sådan er livet nu engang. Vi skal have truffet en beslutning, der både ser på det regionalpolitiske og også på en styrelses funktionsdygtighed.

Bjarne Laustsen (S):

Når man vil bære de gyldne kæder, sidder man selvfølgelig med det ansvar, som ministeren heller ikke forsøger at komme uden om, men man kan risikere, at der ikke kan nås en enstemmig indstilling fra Folketingets partier, fordi ministeren har valgt den løsning at konsultere partierne med henblik på at finde et bestemt sted, der også lever op til de krav, som ministeren vil stille til, hvordan Sikkerhedsstyrelsen skal fungere under de konditioner, som ministeren gør opmærksom på.

Men jeg mangler at få at vide – det spurgte jeg om tidligere – om Dansk Folkeparti har veto i den her sag, ligesom de havde det i forhold til Rigsarkivet, eller om det er medarbejderne, man lægger mest vægt på. For jeg nægter at tro, at ministeren som en dygtig minister med dygtige embedsmænd ikke har været klar over det fænomen, at man skulle have Sikkerhedsstyrelsen til at fungere også i fremtiden.

Problemet er jo, at man er kommet til at skrive det i finansloven. Det må da stå til troende, når man skriver, at den der sikringsstyrelse skal være i provinsen, særligt med fokus på Jylland.

Så kan jeg ikke forstå, at man har overvejelser om at lægge den i Vordingborg, Præstø eller Næstved. Jeg fatter det simpelt hen ikke.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det, der er vigtigt, er jo, at ministeren ikke melder noget ud, der ikke er 90 mandater bag. Det er sådan set det, der er alfa og omega i den her sag. For så bliver den jo ikke placeret noget sted.

Jeg føler faktisk, at man som minister i den her sag har behov for at høre parterne, og jeg ser jo helst, at vi får en så bred tilslutning som overhovedet muligt. Jeg løber ikke fra, at der er indgået en finanslovaftale med Dansk Folkeparti, hvor vi netop har fokuseret på de bemærkninger, som jeg har været inde på i dag. Det gør jeg ikke. Jeg prøver at se, om vi kan få bred tilslutning. Jeg har erfaret, at det ikke er nemt. Der skal nok komme et udspil, og så vil jeg prøve at sikre mig, at der er 90 mandater bag det.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes, at det er al ære og respekt værd, at ministeren inddrager Folketinget, men hvis man ikke kan blive enig, har jeg så ikke ret i, at konstruktionen er sådan, at ministeren kan bestemme, hvor Sikkerhedsstyrelsen skal være? Jeg mangler, at ministeren helt klart og præcist kan skære igennem og sige, at sådan skal det være af hensyn til dit og dat, og så gør vi det sådan.

Det andet, om man kan finde 90 mandater osv., er jo en anden manøvre, og det er derfor, jeg er interesseret i at få at vide, om Dansk Folkeparti har veto, eller om ministeren kan skære igennem og sige: Sådan bliver det.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Hvis der ikke kan skaffes flertal for at flytte styrelsen ud, bliver den jo liggende, sådan må det nu engang være. Men det er altså ikke det, der er intentionen.

Intentionen er at leve op til den vedtagelse fra Folketinget, og jeg har valgt at forhandle med alle Folketingets partier for at kunne få en løsning på det her område og for at få de tanker, der er i andre partier, ind i løsningen. Jeg har sagt, at jeg ikke løber fra, at der er en finanslovaftale med Dansk Folkeparti, hvor det her står i aftalen.

Hermed sluttede spørgsmålet.